

Nr. } Griffie

Nr. 1743 Rep

**DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET ARRONDISSEMENT
KORTRIJK, PROVINCIE WEST-VLAANDEREN, KAMER MET EEN
RECHTER, RECHTSPREKENDE IN CORRECTIONELE ZAKEN**

=====

PRO JUSTITIA

=====

Vonnis dd. 30.11.2005

Gezien de processtukken en namelijk de dagvaarding betekend bij
exploot van gerechtsdeurwaarder : plaatsvervanger
van , met standplaats te , dd. 12 november 2002

In de zaak van :

HET OPENBAAR MINISTERIE,

aan wie zich voegde als burgerlijke partij :

, wonende te

IN PERSOON

tegen :

Vr

wonende te

, geboren :

. vervoerder,

ten einde terecht te staan ter zake van :

A. Bij inbreuk op de artikelen 42§1-1°, 66 en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördi-

neerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

- A1 op het terrein, gelegen _____, ten kadaster gekend onder _____, in eigendom toebehorende aan _____, in eigendom toebehorende aan _____ een grond te hebben gebruikt voor het aanleggen van een parking, _____ op niet nader te bepalen tijdstippen in de loop van de periode 01.01.1998 tot 31.12.1998
- A2 en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben, te _____ vanaf 01.01.1999 tot en met 30.04.2000

De feiten sub A1 en A2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 §1-1°, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999).

- B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu, door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A1, de sub A1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben vanaf 01.05.2000 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding zijnde 06.11.2002 :
- C. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4§2, 39 en 46 van het 'decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning', zoals laatst gewijzigd bij decreet van 9 maart 2001 (B.S. 30 maart 2001) en op de artikelen 1, 2§1 en 80 van het 'besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, zoals laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 20 april 2001 (B.S. 10 juli 2001), zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan, een inrichting die behoort tot de derde klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu de stalling, in een al dan niet overdekte ruimte, van 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens (rubriek 15.1.1° bijlage 1 VLAREM I), te _____, herhaaldelijk op niet nader te bepalen tijdstippen in de loop van de periode 01.01.1998 tot 27.06.2002.

overgeschreven te

Hypotheeken nr

Gehoord de uiteenzetting der zaak door _____, substituut-procureur des Konings.

Gehoord de burgerlijke partij ter zitting van 8 januari 2003 in persoon.
Op de overige zittingen is de burgerlijke partij niet meer verschenen.

Na de beklaagde ondervraagd te hebben.

Gehoord de middelen van verdediging voorgedragen door Meester _____, advocaat te _____ die de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt .

Gehoord het Openbaar Ministerie dat de zaak samenvat en conclusie neemt strekkende tot de veroordeling van de beklaagde bij toepassing van de strafwet en verklaart niet verder aan te dringen met betrekking tot de tenlastelegging A 2 en B en geeft gemotiveerd negatief advies in verband met de vraag tot het bekomen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling .

En na beraadslaagd te hebben,

DE RECHTBANK,

Gezien de artikelen:

- 38 40 65 SWB
- 42§1-1°, 66 en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997) thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 §1-1°, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999).
- 2, 3, 4§2, 39 en 46 van het 'decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning', zoals laatst gewijzigd bij decreet van 9 maart 2001 (B.S. 30 maart 2001) en op de artikelen 1, 2§1 en 80 van het ' besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, zoals laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 20 april 2001 (B.S. 10 juli 2001)
- 1,8§1 Wet 29.6.64 gewijzigd door art 4 wet 10.2.1994 art 16 KB 6.10.1994 en art 9 Wet 22.03.1999
- 1 Wet 5.3.1952 laatst gewijzigd door artikel 4 Wet 26.06.2000
- 29 Wet 01.08.1985 houdende fiscale en andere bepalingen art. 3 programmawet 24.12.1993
- 1 K.B. 23.12.1993 tot wijziging van artikel 91 K.B. 28.12.1950 houdende algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken
- 182, 184, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering
- 2 en volgende Wet 15.06.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.
- Gelet op de wetten van 26.06.2000 en 30.06.2000 betreffende de invoering van de euro.

De tenlasteleggingen A 2 en B , zoals omschreven in de dagvaarding, inzake het instandhouden zijn ingevolge het door het Arbitragehof op 19 januari 2005 gevelde arrest nr. niet langer strafbaar aangezien de in deze tenlasteleggingen bedoelde werken en handelingen niet gelegen zijn in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

De tenlastelegging A 1 is bewezen in hoofde van beklaagde. Het betreft hier geen loutere reliëfwijziging doch wel de aanleg van een parking zijnde het tot stand brengen van een vaste inrichting . Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het gaat om het verharden van een terrein door het aanbrengen van een gemengde steenslag voor het stallen van de vrachtwagens van beklaagde zijn firma. Het betreft aldus een constructie die met het oog op de stabiliteit in en op de grond is gebouwd en bestemd is om ter plaatse te blijven staan, gelet op de gebruikte materialen. Het door de beklaagde opgeworpen feit dat deze verharding kan worden uitgegraven, doet hieraan geen afbreuk.

De tenlastelegging C is bewezen in hoofde van beklaagde en wordt door hem niet betwist.

Er kan niet worden ingegaan op de vraag van beklaagde hem de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen, gelet op het feit dat beklaagde niet concreet aantoont dat een veroordeling terzake zijn declassering zou teweegbrengen of zijn reclassering in de weg zou staan .

Er is eenheid van strafbaar opzet voorhanden voor wat betreft de tenlasteleggingen A 1 en C zodat overeenkomstig artikel 65 SWB slechts één straf dient opgelegd, de zwaarste , zijnde deze voor de tenlastelegging C .

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard der feiten, de omstandigheden waarin deze werden gepleegd alsmede met het strafverleden van beklaagde waaruit blijkt dat hij nog geen veroordelingen heeft opgelopen in België zodat een geldboete een passende sanctie zal uitmaken. Gelet op de verlopen tijdsduur sedert het plegen der feiten wordt deze geldboete deels met uitstel verleend.

De geldboete dient in euro uitgesproken te worden en verhoogd te worden met 40 opdecimen daar de feiten zich voordeden vanaf 1.1.1998 tot en met 27.06.2002 , dus ook na 1 januari 2002 doch vóór 29 februari 2004 .

Beklaagde verkeert in de wettelijke voorwaarden voor uitstel zoals bepaald in artikel 8 § 1 van de wet van 29.06.1964 .

Wat de herstellvordering betreft :

De rechtbank dient zich uit te spreken over de herstellvordering aangezien deze gesteund is op de feiten, omschreven in de tenlastelegging A 1 waarvoor beklaagde wordt veroordeeld.

Bij schrijven van 27 mei 2002 (zie kft herstellvordering strafdossier) vordert de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur overeenkomstig artikel 149 § 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening : het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert : het wegnemen van de aangebrachte verharding bestaande uit inert bouwafval ; het afgegraven materiaal dient van het terrein verwijderd te worden naar een daartoe geschikt terrein ; het maaiveld van het perceel dient in de oorspronkelijke toestand hersteld te worden met teel-aarde.

In bijkomende orde wordt het opleggen van een dwangsom van 200 euro per dag gevorderd bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn .

Luidens artikel 198 bis DRO treden de bepalingen met betrekking tot het eensluidend advies van de Hoge Raad van het Herstelbeleid maar in werking nadat deze Raad is opgericht en het huishoudelijk reglement is goedgekeurd. Dit is vooralsnog niet gebeurd, zodat op dit ogenblik nog geen adviezen moeten worden ingenomen bij de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

Artikel 149 § 1 derde lid DRO bepaalt dat

“ voor misdrijven waarvan de eigenaar kan aantonen dat ze werden gepleegd (sic !) in principe steeds het middel van de meerwaarde (kan) worden aangewend “ tenzij in één van de drie opgesomde gevallen .

Het Arbitragehof heeft bevestigd dat uit de woorden “ kan in principe “ in de aanhef van artikel 149 § 1 derde lid DRO blijkt dat in elk geval ook een andere herstelmaatregel dan de meerwaarde kan worden aangewend . (Arbitragehof nr. i , 19 januari 2005 , www.arbitrage-be, overweging B 24)

Artikel 149 DRO , zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003, noch enig ander wetsartikel bepaalt dat het herstel van de plaats in de vorige toestand dat vóór 22 augustus 2003 werd gevorderd - wat terzake het geval is - door de stedenbouwkundige inspecteur opnieuw moet worden gevorderd of dat zijn vorige vordering aan de nieuwe wet moet worden aangepast . (H.v.C. d.d. 23/11/2004 , www.cass.be) .

Krachtens artikel 149 § 1 derde lid DRO is één der vereisten opdat in principe steeds het middel van de meerwaarde kan worden aangewend, dat het misdrijf niet behoort tot één van de 1 tot 3 bepaalde gevallen. Hieruit volgt dat wanneer het bewezen verklaarde misdrijf een zwaarwichtige en onherstelbare inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het bijzonder plan van aanleg, ook krachtens het nieuwe herstelbeleid de maatregel van de meerwaarde niet kan worden aangewend en de voordien gevorderde maatregel van kracht blijft

en geen nieuwe beoordeling van het vorderende bestuur behoeft. Dit is terzake het geval en de rechtbank verwijst hierbij naar de overwegingen hieromtrent, zoals ontwikkeld door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in zijn schrijven van 12 februari 2004 (op pg 2) .

Het door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderd herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf , omschreven onder de tenlastelegging A 1 , een eind te stellen en legt aan de beklaagde geen onverantwoord hoge kosten op.

Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften ; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur ; zij strookt met de wet. Het staat niet aan de rechtbank de opportuniteit van die vordering te beoordelen.

Voor de inhoudelijke vereisten waaraan deze vordering dient te voldoen moet rekening gehouden worden met de voorschriften, geldend op het ogenblik dat zij bij het parket werd ingeleid . De verplichtingen, vervat in artikel 149 § 4 DRO , zijn niet voorgeschreven op straf van nietigheid of van niet-ontvankelijkheid van de herstellvordering.

De gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur vordert terecht het opleggen van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel. De rechtbank herleidt de dwangsom tot 125 euro per dag.

**Om deze redenen,
De Rechtbank,
wijzende op tegenspraak,**

Stelt in recht vast dat met betrekking tot de tenlasteleggingen A 2 en B geen strafsanctie geldt ;

Verklaart de **tenlasteleggingen A 1 en C bewezen** in hoofde van

Veroordeelt

: voor de **tenlasteleggingen A 1 en C**

tot **een geldboete van driehonderd euro , - met uitstel zoals hierna -
te verhogen met 40 opdecimen,
hetzij duizend vijfhonderd euro ,**

**Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn door de wet gesteld, de
geldboete zal vervangen worden door een gevangenisstraf van dertig dagen .**

Zegt evenwel dat de geldboete van driehonderd euro gesplitst wordt in :

**- honderd vijftig euro te verhogen met 40 opdecimen hetzij zevenhonderd vijftig euro - effectief-
en een vervangende gevangenisstraf van vijftien dagen**

**- honderd vijftig euro te verhogen met 40 opdecimen hetzij zevenhonderd vijftig euro - met uit-
stel zoals hierna- en een vervangende gevangenisstraf van vijftien dagen .**

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande veroordeling
wat honderd vijftig euro van de geldboete van driehonderd euro betreft
zal uitgesteld worden voor de duur van **DRIE JAAR**,
vanaf heden, uitstel herroepbaar overeenkomstig artikel 14 § 1 en § 1 bis van de wet van 29.06.1964

Veroordeelt tot de gerechtskosten begroot in al op 146,39 euro.

Verwijst tot het betalen van een som van **vijfentwintig euro** ingevolge
artikel 1 K.B. 23.12.1993 tot wijziging van art. 91 K.B. 28.12.1950 houdende algemeen reglement
op de gerechtskosten in strafzaken. (ingevolge het K.B. dd. 11.12.2001 betreffende de invoering
van de euro in de regelgeving inzake justitie , B.S. 22.12.2001) .

Verplicht eenmaal een bijdrage van **tien euro** te verhogen met 45 opde-
ciemen, hetzij **vijfenvijftig euro** te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot
hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden overeenkomstig artikel 29 van de wet van
1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen .

En op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur :

Beveelt over te gaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke
toestand te kadastraal gekend onder
hetgeen inhoudt :

“ Het wegnemen van de aangebrachte verharding bestaande uit inert bouwafval. Het afgegraven materieel dient van het terrein verwijderd te worden naar een daartoe geschikt terrein. Het maaltveld van het perceel dient in de oorspronkelijke toestand hersteld te worden met teelaarde . “ .

en dit binnen een termijn van acht maanden vanaf dat datum waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan. .

Voor het geval de plaats niet binnen de gestelde termijn in de vorige staat hersteld heeft , beveelt dat de stedenbouwkundige inspecteur ambtshalve in de uitvoering ervan kan voorzien overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening .

Zegt tevens voor recht dat gehouden zal zijn tot het betalen aan de Vlaamse Gemeenschap van een dwangsom van honderd vijftientig euro per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel en dit vanaf de dag volgend op het verstrijken van de termijn van acht maanden.

OP BURGERLIJK GEBIED :

heeft zich ter zitting van 8 januari 2003 burgerlijke partij gesteld tegen ; op grond van de tenlasteleggingen A1 en C waarvoor betroukkende veroordeeld werd, vordert zij een morele schadevergoeding van 1.000 euro.
De rechtbank herleidt haar vordering ex aequo et bono tot één euro morele schadevergoeding .

OP DEZE GRONDEN, DE RECHTBANK,

Veroordeelt om te betalen ten titel van schadevergoeding aan de burgerlijke partij de som van één euro,

meer de gerechtelijke rente vanaf 30 november 2005 tot aan de datum van betaling,

meer de eventuele kosten van uitvoering .

Wijst het meer gevorderde af als ongegrond .

Aldus uitgesproken te Kortrijk, in het gerechtsgebouw, in de openbare terechtzitting van de
TWAALFDE KAMER op heden **dertig november tweeduizend en vijf**.

Aanwezig : - ; alleenzetelend Rechter
- ; Substituut-Procureur des Konings
- ; griffier